

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego, wskazując, że na wymagany 30-letni okres pracy udokumentowała ona jedynie 21 lat, 11 miesięcy i 22 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a brak jest podstaw do uznania, że ustanie tytułu ubezpieczenia nastąpiło z powodu likwidacji pracodawcy ponieważ pracodawcą była osoba fizyczna, przez co nie jest spełniony warunek rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. /decyzja k. 26 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2015r./

W dniu 8 czerwca 2015 roku T. S. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 21 kwietnia 2015 roku. /odwołanie k. 2/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 15 czerwca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. /odpowiedź na odwołanie k. 8/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. S., urodzona (...), z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego wystąpiła w dniu 20 kwietnia 2015 roku. /wniosek k. 1-6 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2015r./

Wnioskodawczyni legitymuje się stażem ubezpieczeniowym 21 lat, 11 miesięcy i 22 dni. /świadczenia pracy k 3-5, 7 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2015r., wykaz okresów zatrudnienia k 25 pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2015r./

Ostatnim miejscem zatrudnienia wnioskodawczyni było Biuro Usług (...) prowadzone przez D. C., prowadzącą działalność gospodarczą w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej. /niesporne/

Umowa o pracę łącząca wnioskodawczynię z tym pracodawcą rozwiązała się z dniem 30 września 2014 roku w wyniku wypowiedzenia przez pracodawcę. /niesporne/

W świadectwie pracy z dnia 2 października 2014 roku pracodawca zaświadczył, że stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę za wypowiedzeniem na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 k.p. z przyczyn dotyczących pracodawcy. /świadectwo pracy – k 7/

Na miejsce wnioskodawczyni nikt nie został zatrudniony. /przesłuchanie wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy 00:04:22 – płyta CD k18/

W dniu 13 października 2014 roku płatnik D. C. zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Dzień później działalność ta została wykreślona z rejestru (...). /wyciąg z (...) k 7, przesłuchanie wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy 00:04:22 – płyta CD k18/

Od 6 października 2014 roku wnioskodawczyni była zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. W dniu 4 kwietnia 2015 roku upłynął 6-miesięczny okres pobierania przez nią zasiłku dla bezrobotnych. Dokument poświadczający 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych urząd pracy wystawił w dniu 6 października 2015 roku. Wnioskodawczyni nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bądź zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych. /zaświadczenie k. 8-9 pliku akt ZUS pliku akt ZUS zainicjowanego wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2015r./

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, oraz na podstawie przesłuchania wnioskodawczyni korespondującego z tymi dokumentami.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art.2 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

W myśl art.2 ust.2 ustawy za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust.1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r. Nr 748 z późn. zm.).

Z kolei w myśl art.2 ust.3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust.1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art.2 ust.1 i wymienione w art.2 ust.3 ustawy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wnioskodawczyni w dacie złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne miała ukończone 56 lat oraz spełniła pozostałe warunki wymienione w art.2 ust.3, jak i warunek w postaci zatrudnienia w wymiarze co najmniej 6 miesięcy u ostatniego pracodawcy.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy stosunek pracy wnioskodawczyni z prowadzącą działalność gospodarczą osobą fizyczną - D. C. został rozwiązany z powodu likwidacji pracodawcy.

Przyjęta przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych koncepcja, że o likwidacji pracodawcy nie można mówić gdy jest nim osoba fizyczna, prowadziłyby do niczym nieusprawiedliwionego wykluczenia pracownika wykonującego pracę na rzecz pracodawcy, będącego osobą fizyczną, z grona osób uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego w związku z likwidacją pracodawcy. W ten sposób dokonana interpretacja prawa prowadziłyby do ograniczenia kręgu uprawnionych do świadczenia przedemerytalnego w zależności od statusu pracodawcy.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę nie ma uzasadnionych przesłanek do automatycznego wykluczenia grupy pracowników z uwagi na zatrudnienie w określonym podmiocie prawa. To nie rodzaj pracodawcy decyduje o prawie do świadczenia przedemerytalnego, lecz utrata miejsca pracy z przyczyn leżących po jego stronie. Forma organizacyjna pracodawcy nie stanowi cechy usprawiedliwiającej różnicowanie sytuacji pracownika na gruncie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Przyjęcie odmiennego punktu widzenia automatycznie stawiałoby pracowników zatrudnionych przez osoby fizyczne w gorszej sytuacji, niż zatrudnionych u pozostałych pracodawców.

Likwidacja pracodawcy w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych obejmuje więc także osobę fizyczną, która w sposób formalny i trwały zaprzestała prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 kwietnia 2015

roku w sprawie o sygn. akt II UK 185/14 oraz Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 29 października 2015 roku w sprawie III Aua 762/15 (opublikowanych na portalach orzeczeń tych Sądów)

Ustalenia Sądu dokonane w przedmiotowej sprawie pozwalają na postawienie tezy, że powodem, dla którego zakończył się stosunek pracy z wnioskodawczynią była faktyczna i całkowita likwidacja działalności gospodarczej przez D. C.. Potwierdzeniem tej likwidacji jest wykreślenie z (...) tej działalności w ciągu 2 tygodni od ustania stosunku pracy T. S., która była jedynym pracownikiem biura D. C., a na jej miejsce nikt nie został już zatrudniony.

Powyższe rozważania pozwalają uznać, że odwołująca spełnia wszystkie przesłanki przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 21 kwietnia 2015 roku, to jest od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie.

W myśl przepisu art.7 ust.1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku.

O kosztach procesu, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego wnioskodawcy, Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając organ rentowy obowiązkiem ich zwrotu. Ustalając wysokość stawki tego wynagrodzenia Sąd oparł się na przepisie § 11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U nr 163, poz. 1349).

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.